

A képzelmi szabadság.
A kulcs.

(Fordítások aláírás nélkül. Társalkodó 1832. évf. 53. sz. 212. lap.)

Der Gang nach dem Eisenhammer. Frigyesi Elek v. a vashámorba járás, Érzékeny játék 5 felv. Holbein Fr. után Láng Á. Pest vármegye Játékszíni könyvtárában úgy van bejegyezve, mint Schiller műve, melyet Láng fordított.) Pesten először 1807. november 13-án adták elő és ezután 1814-ig minden évben és pedig 1808-ban 2-szer; 1809-1810-ben 3-3-szor 1811-ben 2-szer 1812-13-14-ben 1-1-szer. 1814-ben Székesfejérvárott is előadták. Egész 1836-ig a fővárosi magyar színészet repertoire darabja volt. Utoljára 1836. decz. 31-én Budán játszották. A Nemzeti színházban már nem adták elő.

Turandot a chinai hercegnő, Gozzi — Schillertől, ford. Kovacsóczy Mihály. Először adták Budán 1837. márczius 16-án Kántorné asszony részére. (I. Honművész 1837. I. 188—189. lap.)

Schiller Stuart Máriajából. III. felv. 1. jel. Ford. E. Kovács Gyula. Magyar Polgár 1885., 265. sz.

Semele. Törödéek két jelenésben. Schiller Fridrik után Kiss János a Dunántúli színésztársaság sugója. (23—46 lap.) (Nemzeti játékszíni zsebkönyv, melyet, stb. 1833. esztendőre ajánl Kiss János stb. Pozsonyban Weber S. Lajos Könyvművészetében. 12 rétt 48 lap Hung. lit. 3099. Nemzeti Muzeum.)

Szenvey Schiller drámáinak fordításairól. Bajza levele Kazinczyhoz. (VIII.) Kazinczy F. levelezése Kisfaludy K.-val és körével. Pest. 1860. — 230—231 lap.

A «Haramják» pesti előadásának birálata. (1837. január 20) Turner Ferencztől (Honművész 1837. I. évf. 61—62 lap.)

Schiller drámái s a német dráma fejlődésének vázlata egészen Schillerig. Írta *Dvihally Emil.* (Besztercebányai főgymnázium. Értesítő 1876.)

Schiller Fridrik versei. Kiadta magyarul Soponi Fidler Ferencz Kolozsvárott 1836. stb. (Rövid ismertetése Honművész 1836. I. kötet 230 és 301. lap.)

BAYER JÓZSEF.

KÖNYVÉSZET.

Ábel Jenő. A homerosi Demeter-hymnusról. (Értekezések a nyelv- és széptudományok köréből. XIII. köt. 4. sz.) Budapest, Akadémia, 1886. (8-r. 82 l.) 50 kr.

Goldszöher Ignác. Palesztina ismeretének haladása az utolsó három évtizedben. (Értekezések a nyelv- és széptudományok köréből. XIII. köt. 3. sz.) Budapest, 1885. Akadémia. (8-r. 72 l.) 40 kr.

M. Tullii Ciceronis orationes selectæ. Halm Károly nyomán értelmezi Gyurits Antal. 1-ső füzet: L. Sergius Catilina elleni négy beszéd. Második. lényegében változatlan kiadás. (Görög és latin remekírók gyűjteménye. V. köt.) Budapest, Lampel R. 1886. (8-r. 96 l.) 50 kr.

Négyesy László. Magyar verstan középiskolai segédkönyvül s magánhasználatra. Budapest, 1886. Franklin t. (N. 8-r. 112 l.) 70 kr.

Niior András. Gallicismusok és synonymák, vagyis sajtáságos és rokonértelmű kifejezések a francia nyelvben. Budapest, 1886. Nádor K. (k. 8-r. 36 l.) 24 kr.

Schack Bela. A Sturm- és Drang-korszak drámaköltészete. Német irodalomtörténeti tanulmány. Budapest, 1886. Kilián. (8-r. 192 l.) 1 frt 20 kr.

Xenophon Cyropädiája. 1-ső füzet. Görögből ford. Télyfy János. (Hellen remekírók magyar fordításban. 9. köt.) Budapest, Lampel, 1886. (16-r. XVI., 80 l.) 30 kr.

Aristophanis Comici quæ supersunt opera. Rec. Fr. H. M. Blaydes. Vol. I. II. Halis Sax. 1886. (8-r. XC, 528; XIV, 628 l.) 16 Mk.

Bergk, Theodor. Kleine philologische Schriften. Herausgegeben von Rudolf Peppmüller. II. Bd. Zur griechischen Literatur. Halle a. S. Waisenhaus, 1886. (8-r. XCV, 813) 12 Mk.

Reinhardtsoettner, C. v. Plantus. Spätere Bearbeitungen plautinischer Lustspiele. Ein Beitrag zur vergleichenden Litteraturgeschichte. Leipzig. W. Friedrich, 1886. (N. 8-r. XVI, 793 l.) 18 Mk.

Schmeckeber, O. Dr. Deutsche Verslehre. Berlin, Weidmann, 1886. (8-r. 148 l.) 3 Mk.

NYILT TÉR.*)

Nyelvtudományi elvek. Válaszul Balassa Józsefnek.

Örvendetes meglepetést okozott az E. Phil. Közlöny f. évi VI—VII füzeté, melyben a n.-szebeni állami főgymnasium értesítőjéhez mellékelte «A magyar név- és igejelző» című értekezésemet dr. Balassa József úrtól ismertetve s bírálva találtam, s bár kevés benne az elismerés ahhoz a fáradsághoz képest, amelybe igénytelen értekezésem került, még is jól esett, hogy a Közlöny érdemteljes szerkesztői azt feledésbe menni nem engedték.

Meg vagyok győződve, hogy az elfogulatlan tudósok fajtájából B. úr csak jó neven veszi, ha a t. szerkesztőség engedelmevel hálás viszonzásul néhány felvilágosítást nyujtok.

Legelőször is a műszóban akadt meg B. úr, a melyet én használtam; erre a szóra: *álló* «folyó cselekvés melléknévi igeneve» neki jobban tetszik műszónak mint az én «jelen névjelzőm». Tán csak nem azért, mert azt Simonyi R. m. nyelvtanában így találja? Nem, hanem azért, mert, úgy mond B. úr idézett bírálatában, névjelző nem lehet más mint névszó mellett álló jelző. Nos, én használtam-e más értelemben? Erre B. úr maga így válaszol: «a jelző szónak a nyelvtanban egész pontosan meghatározott jelentése van, sőt mi több, *Veress használja*

*) E rovat tartalmáról nem vállalunk felelősséget.